

ČLANCI

INTERVJUI

ISTRAŽIVANJA

KNJIGE

UKRAJINSKA EPIDEMIOLOGINJA RADI KAO NJEGOVATELJICA: “PRINUĐENA SAM ŽIVJETI TU JER SE NEMAM GDJE VRATITI”

Objavljeno: 15.12.2022

U prva tri članka našeg temata smjestili smo probleme radnika i radnica iz Ukrajine u širi kontekst problema s kojima se suočavaju stranci radnici u Hrvatskoj te donijeli dva iskustva radnica iz Ukrajine. Sada donosimo treće iskustvo, liječnice epidemiologinje koja u Zagrebu radi kao – njegovateljica.

U sklopu našeg istraživanja na temu o Ukrajinčima kao novim migrantskim radnicima razgovarali smo s 52-godišnjom Innom iz Hersona u Ukrajini koja trenutačno radi kao sobarica u jednom zagrebačkom hostelu, iako je po struci profesorica engleskog jezika, te Natalijom, inače diplomiranom pravnicom i bivšom direktoricom kijevske firme za održavanje zgrada i poslovnih prostora koja sada u Splitu radi kao – slastičarka.

Naša treća sugovornica je Olga, inače doktorica, epidemiologinja, koja sada radi kao njegovateljica u jednom rehabilitacijskom centru u Zagrebu. „Uvjeti rada su dobri, jasno mi je da je to ono što sada mogu raditi, na što formalno-pravno imam pravo“, kazala nam je u razgovoru Olga. Naime, ona još nije nostrificirala diplomu, što je problem s kojim se izbjeglice iz Ukrajine suočavaju i o čemu smo na Radničkim pravima [već pisali](#).

„U taj centar su došli invalidi iz Ukrajine, tj. državni centar za rehabilitaciju u kojem radim primao je invalide i oni su tražili nekoga tko ima medicinsko obrazovanje i tko je s njima mogao raditi kao njegovateljica, a moja diploma doktorice bila je dobra za to da radim taj posao“, kazala nam je.

Ona nije tražila posao, već je posao našao nju, kako nam je pojasnila, tj. centar je tražio osobu iz Ukrajine, dakle nekoga tko govori ukrajinski i može komunicirati s ovom skupinom. „Predložili su mi posao, pristala sam i počela raditi“, kaže.

Iako se u centru nalaze i odrasli i djeca te osobe s poteškoćama, ona je zadužena za invalide iz Ukrajine, kojih je trenutačno pet. Radi u smjenama, „jedan dan radim u prvoj polovini dana, po sedam sati dnevno, drugi tjedan radim popodne. Kada radim vikendom (subota ili nedjelja), radim po 12 sati dnevno. Moram odraditi određeni fond sati“, kaže.

„U HOSTELU MOŽETE ŽIVJETI ODREBENO VRIJEME“

Plaća je, kao i kod naših drugih sugovornika – mala, oko 5.200 kuna. „Jako je mala u usporedbi s cijenama u Hrvatskoj“, dodaje. U Ukrajini je zarađivala manje, ali su i cijene bile niže. „Razumijem da se radi o radnom mjestu za koje nisu potrebne kvalifikacije, ali to je jako malo.“

Foto: [Wojtek Radwanski, EU](#)

Tako se i Olga susrela s istim problemom kao i Inna i Natalija, ali i većina radnika u Hrvatskoj – niske plaće i visoki troškovi života, hrane, ali i smještaja.

Kada je došla u Hrvatsku u hostelu u Dubravi živjela je s kćeri besplatno, ali „u hostelu možete živjeti određeno vrijeme“. Sada je s kćeri i mužem koji im se pridružio u Hrvatskoj našla stan. Ali jedva.

Naime, stan je tražila tri mjeseca. „Ovo nam je doslovno prvi mjesec otkako živimo u novom stanu i stan plaćam ja, mi. Nije jeftino, ali sam ga dugo tražila. Skupo nam je, ali smo zadovoljniji činjenicom da živimo zajedno, kao obitelj. To je sada naš privremeni dom.“

JAKO TEŠKO NAĆI STAN U ZAGREBU

„Kad sam bježala s kćeri, sa sobom sam imala jednu malu torbu, uzela sam minimalno stvari. Kad smo počeli živjeti tu, sve nam je trebalo“, kaže.

Tijekom našeg razgovora Olga je u više navrata istaknula kako je teško naći smještaj u Zagrebu. Stan plaćaju 410 eura, ali to čak ne smatraju toliko skupim, s obzirom na to kolike su cijene. „Vidala sam stanove po 500, 550 eura. Toliko je malo slobodnih stanova kod vas, u Zagrebu, a puno je ljudi koji traže stan za najam. A oni koji su htjeli sudjelovati u tom državnom programu kompenzacije, oni su svoje nekretnine već iznajmili. Jasno mi je da sad se nitko ne želi gnjaviti s time da dobiju kompenzaciju od države. To je dugotrajan proces, Hrvati se ne žele time baviti i ja ih razumijem, jer to oduzima vrijeme“, kaže.

Olga i njena obitelj iskusili su tako ono što mnogi akutno osjećaju već godinama. Cijene nekretnina i rente u Zagrebu, pa tako i u drugim većim gradovima u Hrvatskoj, strašno rastu. Iako [mediji najavljuju kraj](#) tog rasta, Olga, a i brojni drugi, to ne osjećaju. Kao što je prenio [Telegram](#), cijene mjesečnog najma stana narasle su u studentskim središtima poput Zagreba, Splita, Rijeke i Osijeka od šest do 17 posto u odnosu na lani. Potražnja za stanovima [porasla je](#) oko 10 posto, pa je tako, recimo, da se iznajmi stan u Zagrebu potrebno devet dana manje nego prošlu jesen.

I njen muž radi. „Moj muž radi teški, fizički posao, u jednoj privatnoj firmi. Ne znam točno kako se zove, ali bave pakiranjem transformatora. Jedan mjesec ima jednu plaću, drugi drugu, ovisno o tome koliko radi“, kaže. Na naše pitanje koliko on zarađuje mjesečno, Olga kaže da to može biti i 5.000 kuna, i 7.000 kuna. „Broj odrađenih sati u tjednu i mjesecu može varirati. Po satu je plaćen oko četiri eura, ali smatram da je to za Europu jako malo.“

„DA, JA NEMAM IZBORA“

Međutim, usprkos svemu, Olga možda i ostane u Hrvatskoj, barem još nekoliko godina. Njena kćerka, govori nam, upisala je u rujnu ove godine srednju grafičku školu.

„Kada sam došla u Hrvatsku, mislila sam da će to biti mjesec-dva i vraćam se. No, čini mi se da ću u dogledno vrijeme još ostati ovdje. Htjela bih da moja kćer dobije europsko obrazovanje i ako ona bude mogla odraditi još četiri godine srednje škole, naravno da ćemo ostati s našim

djetetom. Ali, neke ozbiljne planove još ne možemo raditi", pojašnjava.

Olga kaže da je zahvalna – što ju je Hrvatska primila, što radi, što je našla stan. Ali stječe se dojam da zapravo nema izbora, a i kako bi imala? Na naše pitanje osjeća li se onda kao da nema izbora, odgovara: „Da, ja nemam izbora. Ja sam prinučena živjeti tu, moj je grad razrušen na pola, poduzeća i tvornice su uništene. Ja se nemam gdje vratiti, moj cijeli život nestao je u trenutku“.

*Objavu ovog teksta podržala je Agencija za elektroničke medije, putem Javnog poziva za ugovaranje novinarskih radova u elektroničkim publikacijama u 2022.

Naslovna fotografija: [Cincy Project](#)/Radnička prava
Tekst napisala:

[Matea Grgurinović](#)

VEZANI ČLANCI

U 2022. štrajkali radnici BBC-a, New York Timesa, Reutersa, Daily Maila...

Život ne bi trebao stati zbog traume

"U Dubajju je jeftinije" – Ukrajinci popunjavali rupe u sezoni

Preporučite članak: